

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 35. 733/2014/5. szám

A Kúria a Dr. Jobbágy Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: Dr. Jobbágy Krisztina ügyvéd) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a Dr. ... főosztályvezető helyettes, jogtanácsos által képviselt Földművelésügyi Miniszter (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 11.) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. július 7. napján kelt 10.K.27.118/2013/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.118/2013/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatást (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások 2011. évi igénybevételeivel kapcsolatos, egyes kérdésekről szóló 25/2011.(IV.7.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján 2011. április 15. napján egységes területalapú támogatás iránti kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Közvetlen Támogatások Igazgatóságához (a továbbiakban: Igazgatóság). Az Igazgatóság 2012. március 12. napján kelt 261/1501/4107/10/2011. számú határozatában a felperes kérelmének részben helyt adott, és 2.549.898 forint támogatási összeget állapított meg részére.

A határozat indokolásában rögzítette, hogy a 2011. augusztus 24. napján kelt 1393792112 számú helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv szerint a ...-T-07 azonosítóval jelölt fizikai blokkban található

15. és 16. sorszámú táblák területe együttesen került lemérésre. Ennek során megállapítást nyert egyfelől, hogy az ügyfél által igényelt területek tekintetében túligénylés történt, másfelől, hogy a ...-07 azonosítóval jelölt fizikai blokkban lévő 13. sorszámú táblaterületen enyhe, nagymértékű, helyrehozható, míg a ...-F-08 azonosítóval jelölt fizikai blokkban található 21. sorszámú tábla területén pedig súlyos, nagymértékű, helyrehozható, fás szárú növényzet található.

A felperes által bejelentett 79,74 hektár terület az ellenőrzések során 64,64 hektárra csökkent, minderre tekintettel az 1122/2009/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 58. cikk (1) bekezdésében foglaltak kerültek alkalmazásra.

Az Igazgatóság a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet a felperesnek megküldte, aki a mérési eredményeket kifogásolta, és ismételt ellenőrzés lefolytatását kérte. Az Igazgatóság a felperes kérelmét végzésben elutasította, kifejtve, hogy a kiegészítő jegyzőkönyv felvételét nem tartja indokoltnak, az ellenőrzés a kérelemben feltüntetett területeken kifogástalanul megtörtént.

A felperes fellebbezése alapján eljárva az alperesi jogelőd (alperes) 2012. november 5. napján hozott 261/1501/4107/15/2011. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta. Határozatát a 22/2011.(III.25.) VM rendelet 1.§ 8. pontjában hivatkozott, a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerről szóló 115/2003.(XI.13.) FVM rendelet 1.§ g) pontjára, a mezőgazdasági agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: MVH eljárási törvény) 38.§ (7) és (8) bekezdéseire, valamint az EK rendelet 58. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseire alapította.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indokolása szerint az MVH eljárási törvény 50.§ (1) bekezdése szerint a helyszíni ellenőrzés az ügyfél előzetes értesítése nélkül is lefolytatható, a (3) bekezdés pedig kimondja, hogy a helyszíni ellenőrzés külső vizsgálat, szemrevételezéssel, méréssel vagy távérzékeléssel elvégezhető. Az elsőfokú bíróság idézve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 3.§ (2) bekezdésének b) pontját, kifejtette, hogy a hatóság hivatalból állapítja meg a tényállást. A bíróság a felperesnek a jegyzőkönyvre tett kifogásaira tekintettel a perben tanúként hallgatta meg **H. Gy.**-t, aki fenntartotta az általa végrehajtott helyszíni ellenőrzés során tett megállapításokat. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomást aggálytalannak értékelte, megerősítést nyert, hogy a tanú is készített fényképfelvételeket, azok beazonosíthatók voltak abban a vonatkozásban, hogy melyik helyről és irányban készültek, továbbá, hogy az ellenőrzés időpontjában az ellenőrzött területen milyen növényi kultúra volt éppen fellelhető.

Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a tanú, mint mezőgazdasági mérnök tapasztalatain alapuló becslést alkalmazott. Az elsőfokú bíróság - tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyvön szerepelt az Igazgatóság bélyegzőjének lenyomata, valamint a jegyzőkönyvet az osztályvezető is aláírta - nem tekintette súlyos eljárási hibának, hogy a jegyzőkönyvön a tanúként meghallgatott **H. Gy.**-é mellett olyan, társellenőrként feltüntetett személyek is szerepeltek, akik az ellenőrzésben valójában nem vettek részt. Álláspontja szerint a felperes nem tudta kétséggé tenni a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben tett megállapításokat, és nem igazolta, hogy a jegyzőkönyvhöz, mint közokirathoz fűződő bizonyító erő a formai aggályok miatt elveszett volna.

A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelemnek történő helytadó ítélet meghozatalát, azaz az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221.§ (1) bekezdését, valamint a Ket. 50.§-át. A felperes kifejtette, hogy a hatósági határozatok alapjául szolgáló jegyzőkönyv nem tükrözi a valóságot, mivel nem az abban feltüntetett személyek végezték az ellenőrzést, és így a jegyzőkönyv nem felel meg a közokirattal szemben támasztott követelménynek. A felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként fogadta el a FŐMI által megküldött ortofotót, valamint a tapasztalatokon alapuló becslését. A felperes szerint a 20. sorszámú parcellára vonatkozó ortofotó nem vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy a helyszíni ellenőrzést követően 2 hónappal később készült, így a helyszíni ellenőrzés időpontjában a területen fellelhető növénykultúra tekintetében bizonyítékként nem elfogadható, továbbá ezt a felperes csak a peres eljárás során kapta kézhez. A felperes hangsúlyozta, hogy a tanú az elsőfokú tárgyaláson nem tudta megmondani, hogy milyen irányból történt a fényképezés, illetőleg hogy ténylegesen a felperes területein készültek-e a felvételek, hiszen a készítés helyére sem lehet következtetni. A felperes hangsúlyozta, hogy már a közigazgatási eljárás során is kérte az ellenőrzés megismétlését. Ugyancsak kifogásolta a felperes, hogy a döntés alapjául elfogadott tényeket a tapasztalati ismeretek alapján állapították meg, amelyeket azonban a becsatolt fényképek alapján nem lehet alátámasztani, így nem igazolt az a tény, hogy a fás szárúak megtelepedése olyan mértékű volt-e, amely miatt már nem támogatható a terület, illetve amely a teljes terület 20%-át meghaladta volna. A felperes hivatkozott az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.26.842/2013/6. számú ítéletére, valamint a BH.2013.133 számú döntésére is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszerű, mivel az MVH eljárási törvény 52.§ (8) bekezdése szerint a hatóság a jegyzőkönyv felvételével tisztázta a tényállást, amely helyszíni ellenőrzés megismételhető, illetve a jegyzőkönyv módosítható. Ez esetben azonban a tények és körülmények a helyszíni ellenőrzés megismétlését nem tették indokolttá. Az alperes kifejtette, hogy a helyszíni ellenőrzésen jelen nem lévő személyek nevének feltüntetése nem teszi hiteltelenné a jegyzőkönyvet, az az ügy érdemét nem érintő formai hibának tekinthető.

Az alperes hivatkozott a fás szárú növények megtelepedésének mértékével kapcsolatosan az egységes területalapú támogatások és egyes vidékfejlesztési támogatások igényléséhez teljesítendő „Helyes Mezőgazdasági és Környezeti Állapot” fenntartásához szükséges feltételrendszerre, valamint az állatok állategységre való átváltási arányának meghatározásáról szóló 50/2008.(IV.24.) FVM rendelet 6.§ (2) bekezdésére, továbbá a 2. és 3. számú mellékleteire is. A 2. számú melléklet 9. pontja alapján kifejtette, hogy az ellenőr szakmai tapasztalatain alapuló jogszabályban foglalt arányosítás, azaz a becslés megengedett módszernek tekinthető. Az alperes a felperes által hivatkozott BH eseti döntést nem tartotta irányadónak.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A felperes szerint a hatósági határozatok azért megalapozatlanok, mivel nem került sor a tényállás tisztázására, illetőleg a releváns elemként figyelembe vett tények bizonyítására hivatott jegyzőkönyv nem tükrözi a valóságot.

A Kúria mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvet az elsőfokú hatóság a felperes részére az MVH eljárási törvény 52.§ (6) bekezdésének megfelelően megküldte, az ellenőrzés megismétlésére vonatkozó felperesi kérelmet végzéssel elbírálta, azaz mérlegelte a felperes erre vonatkozó érveit és a jogszabály által előírt eljárási rendben döntött [52.§ (8) bekezdés], a megismétlést nem tartotta indokoltnak. A másodfokú

hatóság felülvizsgálta az elsőfokú eljárást, beleértve az ellenőrzés megismétlésének indokait, elfogadta azokat, és szintén mérlegelési jogkörében döntött, melyet kellően megindokolt.

A felperes a keresetlevélben előadott és a felülvizsgálati kérelemében megismételt állításokat nem támasztotta alá annak ellenére, hogy a közigazgatási perben rá hárul a bizonyítási teher (Pp. 164.§). Ugyanakkor állításaival szemben - a keresetlevélben foglaltakra tekintettel - az elsőfokú bíróság kellően megalapozott válaszokat adott. A Kúria egyetért azzal, hogy jegyzőkönyv hitelessége - mivel az ellenőrzések során annak felvétele és papír alapú megjelenése egymástól elválik - nem vitatható, azt biztosítja az aláírás és a bélyegző lenyomata. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a társellenőrök feltüntetése adminisztratív hiba, amely önmagában nem teszi a jegyzőkönyvet hiteltelenné, különös tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyvben foglaltak a valódi ellenőr tanúkénti meghallgatása útján kellő megerősítést nyertek. Ezáltal a hatóság és a bíróság tényfeltárási kötelezettségének eleget tett.

A felperes tévedett abban a kérdésben, hogy az elsőfokú bíróság arra a FÖMI által készített ortofotóra alapította döntését, amely nem képezte a másodfokú határozat alapját. Ezzel szemben a bírósági döntés alapjául is a közigazgatási eljárásban felvett jegyzőkönyv, illetőleg az ellenőr megállapításai szolgáltak, a tanú a saját maga által készített fényképfelvételeket értékelte.

A Kúria - egyezően az elsőfokú bírósággal - aggálytalannak tartotta az ellenőrzés során alkalmazott vizsgálati módszert is, az MVH eljárási törvény 50.§ (3) bekezdés kimondja, hogy a helyszíni ellenőrzés külső vizsgálattal, szemrevételezéssel, méréssel vagy távérzékeléssel elvégezhető, azaz becsléssel is meg lehetett állapítani, hogy a területen milyen növényi kultúra található. Emellett mellőzhető az ellenőrzésről való előzetes tájékoztatás [50.§ (1) bekezdése]. Megjegyzi a Kúria, hogy az alkalmazott módszer más ágazati ellenőrzések során is elfogadott, így a parlagfűvel való fedettség vagy a vadkár mértékének megállapítására is szolgál.

A felperes tehát nem tudta a perben alátámasztani azt, hogy a megállapított tények nem valósak, illetőleg az alkalmazott vizsgálati módszer nem alkalmazható, nem tudta megdönteni az elsőfokú bíróság fentiekkel kapcsolatos ítéleti megállapításait. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, nem sértette a Pp. 221.§-át, helyesen állapította meg, hogy az alperesi határozat jogszerű.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült

felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2015. szeptember 2.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró